

semend sissen om peawa monnikord ni fures sama et nemma sadda naggla kaalwa, ent en-nambaste ennege katskūmmend eht kolmūmmend. Ne kel semend sissen ei olle, ei sa surembas fui inimisse pā. Temma karwasse halja fore al om se walge pehme lībha ni kohil fui kūtsetu versle leib. Kui se sugrōige walmis om sis om temma kollane nin. temma lībha ni fui .me evastalinn magje pudder mes h̄irvaste ennege nin eitelaenise-sego woip sūwā, sest et temma ei pea teroe ollema. Seperrost woetas neid enne mahha enne fui nemma ðige walmis omma. Si neid leikas, si ðe forega eht ilma foreta kõlmes eht ueljas tükis, māhhip neid lehti sisse, kõrvetap neid kuma kirove pāäl, sest ilma et nemma h̄irvetu omma, ei voi neid sūwā. Kui nema nida omma walmistetu sis ne nma maits-wa nida fui leiba mes nissjo jahhust om tettu, fun weidikesse Karohwli jahho seggi om. Woip ka tōst wiši neid prukida. Se pu sugu woetas mahha enne fui temma ðige walmis saep, sis pantas kif hunnisohe kollo et

nemma nida verraan kūtsowa. Perrost woetas foor ãrra nink lībha ütsinda aetas ütte hauda fun kirove al nin kumbre omma, nin lasssep sedda sāäl kāuma. Si tānu nin kappanu tohhast tettas sis leibakessi, māhhitas lehti sisse nin pantas kuma kirove pāle kūtsama. Sedda wiši salswa nemma kawwa alga parremb fui ne mes i ma hapnematta omma kūtsetu. Sedda suggu leiba wotwa sāälpolitse rāhwas pikka tee pāäl, hennel toituseses ütten.

Kolme puie pāält saap üts innimenne, pea ajastaiga, hennel toitust wi j it, ja kumme pu kõitva ütte maja, fui perre li g suue ei olle. Meie i ma joun, lounepolisen kottussen, omtra mõnne püüdnud seddo tullulikko puud kasvatada, ent seni cjanl ei olle se se veel mitte sanu. Eht woip eddi pāidi holelikko faemisse läbbi veel korda minne.

Nida om Jummal omma toimisse nin ülleeppidamisse wāgge mitme uggutse loodasju sissen näitnu. Meie prukime nin sōme neid meie hoiamē neid rohhus nin k tiamie et meile